

OHNISKO

Počítame s vami...

august – september 2016

Slovo kazateľ'a

Kázanie na hore

Zoznámte sa s kazateľ'mi

Gabriella Kopas

Pre mládež

Príd' Tvoje kráľ'ovstvo

Téma

El Kannó

Kázanie na hore

Pán Ježiš len výnimočne zhromažďoval svojich učeníkov, aby prehovoril len k nim. Nevybíral si poslucháčov – žiakov – a nečínal z nich „vyvolených“, ktorí poznajú tajomstvá pravdy, úspešnosti a budúcnosti. Jeho poslaním bolo osloviť všetkých, čo žijú v nevedomosti a v blude. Vyžadoval len jedno: ochotu a pozornosť.

Ježiš odviezol učeníkov hneď zrána na tiché miesto na breh Genezaretského jazera. Určite to bolo príjemné miesto na rozjímanie. Ale čoskoro začali prichádzať davy ľudí. Z galilejských miest, ale aj z Perey, Dekapolisu, dokonca Jeruzalema a ktovie, odkiaľ ešte. Zvest' o Ježišovi a o Jeho zázrakoch sa už veľmi rozkrikla a ľudia boli vždy zvedaví na čosi nezvyčajné. Mnohí asi počuli aj o uzdraveniach a tiež ráтали s tým, že by sa mohliyliečiť. A bolo po idylke. Z intímnej chvíle tu bolo zhromaždenie zástupu. Museli sa presunúť na vhodnejšie miesto; na úpatie hory. Ale zástup sa tlačil, a tak sa učenici primkli bližšie k Ježišovi. Možno preto, aby Ho chránili. Možno aj preto, aby im neušlo jediné slovíčko z toho, čo bude hovoriť. Z biblického textu cítiť, že všetci prežívali akési napätie, očakávanie. Čo keby Ježiš učinil významné vyhlásenie, že zriaďuje nové kráľovstvo? Čo keby sa Sám teraz vyhlásil za kráľa?!

Sedeli tu i zákonníci a farizeji, ktorí netrpezlivo očakávali deň, keď budú z Palestíny odstránení nenávidení Rimanovia a oni sa vrátia do bohatstva a nádherly života v bývalom chráme. Boli tu chudobní roľníci a rybári, ktorí dúfali, že si prílepšia z bohatstva rímskych

dobyvateľov. Boli tu chorí, mrzáci; a vdovy, ktoré predpokladali, že o ne bude postarané. Veď Ježiš je spravodlivý a určite si nenechá bohatstvo Rimanov pre seba. A Jeruzalem bude povýšený na hlavné mesto nového sveta; z toho predsa každý bude niečo mať.

Kristus sklamal tieto svetské nádeje. Nič nevyhlasoval, ale učil. Síce učil o kráľovstve a o slobode, ale o tom svojom kráľovstve a o slobode z viery v Otca a v Neho. Vysvetľoval zásady existencie v nebeskom kráľovstve; učil o jeho poriadku a hodnotách. Čítajme blahoslavenstvá a skutočne nám v predstavách rastie nebeský Jeruzalem! Je to jeho poriadok, profil, hodnoty. Ale to kráľovstvo nepríde tak, že tu učenici aj zástupy budú sedieť, čakať a hostiť sa. Je potrebné ho aj budovať! Už teraz na zemi a od základov. A Pán Ježiš aj vysvetľuje ako. Zjednodušene povedané: vierou, službou, spravodlivosťou, láskou. A isto nie službou dvom pánom – Bohu a mamone.

Aký prostý je výrok o strome, ktorý prináša ovocie. Dobrý strom – dobré ovocie; zlé ovocie – ... Tak Pán Ježiš vyložil zásady svojho kráľovstva a pravidlá pre život. Nie je to teória ani fikcia; dokázal to Sám osobne na Golgote. Preto môžeme stavať svoj život na Jeho živote.

„A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobat' múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa lejak, prihnali sa vody, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nezrútil sa, lebo mal základy na skale.“ (Mt 7,24-25)

Jiří Bassano

Úvodník

Horúce letné dni sú za nami a tí, ktorí neznášajú horúčavy, si určite vydýchnu. Pekné počasie bolo vhodnou príležitosťou na zvestovanie evanjelia vonku, čo niektoré naše zbory aj robili. Veľký vzor máme u Wesleyovcov, ktorí kázali kdekoľvek a kedykoľvek, nielen v lete ☺. Vefakrát neprestali kázať a spievať, kým ľudia nečinili pokánie a neobrátili sa k Bohu. Na letnom pobyte stanovákov v Račkovej doline som počula svedectvá dvoch ľudí, ktorých pokánie a obrátenie sa k Bohu sprevádzali slzy a ľútosť nad hriechom. Jedno zo svedectiev čoskoro uverejníme. V Račkovej doline bol ubytovaný aj jeden mladý neveriaci pár. Na naše zhromaždenie prišiel len raz, práve keď sa spievala evanjelizačná pieseň Spievať chcem o veľkej láske, kde refrén hovorí: Otvor Bohu srdce dokorán, má moc vyličiť ťa z rán...

Som tiež vďačná, že evanjelium znelo aj na dvoch svadbách (v Martine a v Senci); väčšina svadobčanov bola totiž neveriaca. Jeden zo svadobných textov z Mt 7 o dome na skale končil výzvou, že nielen mladomanželia, ale každý môže žiť nový život; prijať Pána Ježiša a vtedy bude jeho život pevný, bezpečný. Počas leta navštívila Slovensko aj rodina Róberta Zachara z Anglicka. Rebekah má 16 rokov, Danko 14, Katka 9 a Emília, ktorú volajú Emi alebo Mimi, má 4 roky. Brat Robo vo svedectve na bohoslužbe v Seredi povedal: „Tento svet nemôže ovplyvniť to, čo prežívame s Bohom. Je to nedotknuteľné Božie dielo v našich životoch.“

V lete nás zasiahla aj smutná správa o odchode brata Eda Čísára. Na jeho pohrebe sa hovorilo aj o nádeji – a to je veľmi dôležité. Bol prítomný veľký spevácky zbor zo Slovenskej filharmónie, kde brat Edo pracoval. Jeden z jeho spolupracovníkov povedal, že o ňom vedeli, že je kresťan a že im hovoril o večnosti. V Ohnisku z roku 2013 je pri príležitosti jeho 75. narodenín krásny rozhovor. Spomína

v ňom, ako ho Pán Boh zachránil, keď sa trikrát topil: v Dunaji, v Prahe a v Tunise v mori. Jeho obľúbenými piesňami boli: Priateli, jenž bloudíš ve světě... Otec tvůj vyhlíží tě ještě dnes, pojd' k Němu takový, jaký jseš... Táto pieseň ho priviedla naspäť k Pánovi Ježišovi. A druhou obľúbenou piesňou bola Meno Ježiš nevybledne. O živote viery napísal: „Mám veľa rôznych kamarátov... Volajú ma, aby som išiel s nimi spievať na rôzne oslavy, ale tie nekončia, ako si ja predstavujem; a tak tam nechodím rád. To sa im nepáči. Im sa viac páčilo, keď sme išli a vyspevovali sme po viechach. Snažím sa im svedčiť svojím konaním, a tak sa mi zdá, že to je najúčinnnejšie svedectvo. Povedať, ale aj robiť podľa toho, čo hovorím.“ Sme vďační za toto krásne svedectvo brata Eda, aj za jeho život, ktorý bol svedectvom pre mnohých ľudí.

Milí čitatelia, prajem nám, aby sme sa s radosťou zapájali do rôznych spôsobov zvestovania evanjelia a využívali ich, kým je čas. Nezabúdajme ani na to najúčinnnejšie svedectvo – aby bolo vidno, že žijeme nový život.

Prijemné čítanie tohto čísla Vám želá

Milena Belková

Čriepky z leta

Najobľúbenejším z ročných období je podľa posledného prieskumu na festivale CampFest leto. A hoci sme ho neprežili rovnako, každý z nás prežil Božie dobrodenia, za ktoré je vďačný. Mne Pán Boh pomohol, keď som sa nemala ako dostať z Račkovej doliny na svadbu do Martina. Našli sa ľudia ochotní odviezť ma tam, rovno pred kostol, a zase iní boli ochotní ísť cez Martin a zobrať ma naspäť do Račkovej. Vypočutú modlitbu mám aj ohľadne ubytovania počas CampFestu. V auguste sa vždy rozpomínam na rok 1997 a ďakujem Bohu, že zachránil moju dcéru Miriam, pretože ju po narodení museli 5 minút oživovať. Veľkú vďačnosť cítim za ochranu bratových detí v zahraničí a že neterka Sofia mala v auguste jeden a pol roka (narodila sa len 900-gramová); je zdravá a krásna.

Niektorí z Vás pre Ohnisko napísali, čo prežili počas leta a za čo sú vďační.

Chcela by som poďakovať Pánovi Ježišovi za múdrosť, ochranu a Jeho prítomnosť, ktorými ma obdaroval a viedol aj pri skúškach v autoškole. Vďaka Nemu som ich úspešne zvládla.

Mariana Bučányová

Božiu ochranu a starostlivosť vnímam každý deň. – Napríklad: keď manžel prinesie paradajky od kolegu z práce alebo mi suseda daruje bezlepkové slané pečivo (5 ks), ktoré jedno stojí 1,30 € a ona ho kúpila v akcii za 0,13 €/kus. A tiež keď prišla dcéra Paťka z Ruska šťastne domov... Boh je úžasný...

Dana Vaľová

Som vďačný za stretnutie s tímom z USA. Hoci trvalo len pár dní, veľmi sme sa zbližili. Dozvedeli sme sa o sebe aj niečo nové. Konečne som zažil Worship – uctievanie Boha, lebo tím z USA bola vlastne chválospevová skupina. Mohol som s ňou hrať a spievať; bolo to fakt super! A hoci hovoríme rôznymi jazykmi, máme rovnaký cieľ a jedného Otca.

Andrej Dubrov

Kórejské misionárky Jamie a Kim, ktoré slúžia v Trnave a venujú sa sociálne slabým ro-

dinám, mali dosť veľký problém. Povedali nám o tom len medzi rečou. Potrebovali predĺžiť povolenie na pobyt, ale odpoveď z úradu neprichádzala. Hrozilo, že budú musieť odísť do krajiny mimo Európskej únie. Pripojili sme sa k ich modlitbám a prosili sme o zázrak. Boh je dobrý; vypočul naše modlitby a ony dve môžu v tejto dôležitej, aj keď náročnej práci pokračovať. Modlíme sa za ne i naďalej, aby im Pán Boh dával ešte veľa zdravia a sily.

Elena Tagajová

Na dovolenku sme sa ako vždy tešili; ved' sme išli do Srbska k manželovej mame. Chceli sme ponavštevovať rodinu, pretože sú už všetci postarší. Dovolenka však začala pohrebom. Zomrel nám človek, ktorý nás mal rád ako svoje deti. Bol to otec nášho kmotra, teda krstného otca našich detí. Apko, tak sme ho volali, mal už 83 rokov a bol veľmi slabý. Vždy som sa tešila na stretnutie s ním, v mnohom ma obohatil; mal dlhoročné životné skúsenosti. Pracoval ako sudca, bol poslancom, matičiarom; vážnym človekom. Pre spoločnosť aj mnoho pri-niesol. Keď sme s tetou (jeho manželkou, ktorá je veriacia) zvrtili reč na vieru alebo kostol, vždy sa začal hnevať. No s pribúdajúcimi rokmi sa apko prestal hnevať a dokonca spomínal, ako sa stretával so známym farárom Babylonom. Moje svedectvo v Ohnisku sa mu veľmi páčilo a vravel mi, aby som aj ďalej takto písala. Viera v Pána Ježiša už prestávala byť tabu. Ten hrdý človek, ktorý sa spoliehal sám na seba, sa stával pokornejším. Keď sme sa v máji naposledy videli, mohli sme sa rozprávať o viere v Pána Ježiša. Myslím, že sa začal utiekať k Pánovi. Mnohé jeho vyjadrenia boli: „Len Boh o tom rozhodne.“ Keď sme sa lúčili, povedal mi: „Nepotešuj ma, ja som slabý a starý. No o všetkom sa rozhodne tam hore.“ Verím, že Pán života a smrti ho prijal do svojho nebeského domova.

Štefánia Sklenarová

Aj naďalej nám môžete písať zo svojho všedného života, za čo ste vďační, aby táto stránka bola vždy plná.

pripravila MB

Zaspievali sme 100 piesní

Letný tábor stanovákov sa konal od stredu 6. do nedele 10. júla 2016 v Račkovej doline. Z našej cirkvi bolo prítomných asi 23 ľudí (na fotke chýba brat Ľuboš Tagaj, ktorý v sobotu kázal; fotili sme sa vo štvrtok). Som veľmi rád, že boli viacerí mladí a niektorí boli prvýkrát; a tiež, že mohol prísť aj brat superintendent Pavel Procházka s manželkou Vlastou a poslúžiť Božím slovom. Ľudia boli povzbudení, keď hovoril o obnove a spomínal, že aj brat Kremský mal podiel na jeho obrátení. Zhromaždenia sme mali doobeda a večer s témou PRAVDA. Za tieto štyri dni sme zaspievali presne 100 piesní. Máme jedného milého brata, ktorý robí zápis z každého zhromaždenia. Deti mali besiedku doobeda počas bohoslužieb na tému Vďačnosť, radosť, poslušnosť a v nedeľu preberali Knihu bez slov. Raz vystupovali aj na zhromaždení. Potešila nás aj skupina Nádej spod Tatier s bratom Ľubom Sirkovským. Na sobotu večer bola pripravená biblická súťaž Piaty proti piatim. Súťažiaci mali veľmi dobré znalosti Biblie; súťaženie skončilo remízou.

Po skončení tábora sme dostali niekoľko ďakovných listov. Jedna rodina vyjadrila vďaka za to, že mohli byť povzbudení do novej radosti, lásky a vďačnosti. Iná napísala: „Ďakujeme, že sme spoločne mohli zažívať Božie

kráľovstvo.“ Som vďačný aj za tých, ktorí sa ochotne zapojili do služby, hoci boli prvýkrát; napr. premietaním piesní, dovozom ľudí z Pribyliny, obsluhou pri stoloch, prácou s deťmi... Na budúci rok sme do Račkovej doliny dostali tento voľný termín: 5. – 9. júl 2017. Už teraz Vás pozývame, ak nám Pán dá milosť a budeme sa môcť znovu stretnúť.

Michal Tagaj

Ohlasy:

Skoro každý deň si spomeniem na krásne chvíle prežité na zhromaždení stanovákov. Vďaka Pánovi Ježišovi som tam nabrala veľa duchovnej sily a nové povzbudenie do ďalších dní. Prajem organizátorom v mene Pána Ježiša pevné zdravie: telesné i duchovné, aby i naďalej mohli v tej zvláštej horlivosti pracovať na Božiu slávu.

Helenka zo Znojma

Boli sme s manželkou veľmi povzbudení a oslovení. Tešili sme sa, že bolo viac mladých ľudí. Odporúčali by sme každému, kto ešte nebol, aby sa stretnutia zúčastnil.

Janko L. zo Sereďe

EL KANNÓ

Jedným z dôležitých spôsobov poznania Boha je poznanie Jeho mena. Aby Boh zjavil svoj charakter a svoje vlastnosti, vyjadril to menami ako El Šaddaj (silný Boh všemocný), Jahve Jireh (zaopatrovateľ) atď.

Toto meno podľa Biblického slovníka od A. Novotného vyjadruje stav, keď je Božia láska zraňovaná našim modlárstvom.

je stav, keď je Božia láska zraňovaná našim modlárstvom. Viem, že si niekto povie: To sa mňa netýka! – Ale treba vedieť i to, že Boh má nárok byť v našom živote milovaný najviac

Modlárstvom môže byť aj naša nesprávna bohoslužba.

a na prvom mieste. Ved' On nás miloval prvý úžasnou láskou. Porozumejme, prosím, že všetko, čo nám berie Ježišovo prvenstvo alebo nám v ňom bráni, sa stáva modlou a vyzýva Boha, aby žiarlil. Pán Ježiš hovoril, že kto Ho nemiluje viac ako matku, otca, ženu, deti, ale i viac ako seba – nie je hoden byť Jeho učeníkom. Modlárstvom môže byť aj naša nesprávna bohoslužba. Cítim spolu s vami závažnosť tejto vety. Ale biblické príklady ľudí, ktorí chceli slúžiť Bohu a prinášali obete, modlili sa... no Boh ich odmietol; sú varujúce (napr. Kain, fa-

rizej, bohatý mládenec...).

Nevidím v Písme nič, čo by provokovalo Boží hnev a súd tak, ako keď Boží ľud slúži modlám. Každý človek je stvorený s túžbou po nadprirodzenom, božskom. A diabol nás bude pokúšať často krásnymi a lákavými ponukami: „Budeš ako Boh.“ Ak ho poslúchneš, dostaneš sa pod jeho moc. Preto sa chráň! Ako?! Tak, že budeš stále túžiť poznávať Boha v pravej známosti (Ef 1,17) a konať pravú bohoslužbu (nie podľa svojich predstáv, ale podľa Božích).

Náš vzťah s Bohom je zmluva (ako manželstvo). Preto sa tento hriech modlárstva volá duchovné cudzoložstvo, smilstvo. Čo by si povedal, keby tvoj manžel/manželka žil/-a, hoci možno len občas, aj s niekým iným ako s tebou? Aká by bola tvoja reakcia?!

Zastav sa a zamysli nad svojím životom! Je tu Božie volanie po tvojej láske. Po výnimočnej láske k výnimočnému Bohu, ktorá sa prejaví v praktickom živote. Ak máš doma napr. televízor, určite nie si spokojný, ak ide len zvuk a nie aj obraz. Tak i naša láska k Pánovi má byť nielen slovami, ale i „obrazom“ – má byť viditeľná. Milovať Boha je síce prikázanie a my neradi počujeme „musíš“. Ale verím, že Božia láska je to najlepšie, čo sa nám v živote mohlo stať.

Naša láska k Pánovi má byť nielen slovami, má byť viditeľná.

Luboš Tagaj

Ochranná ruka

Som rád, že môžem aj týmto svedectvom osláviť nášho Pána Ježiša Krista a vydať svedectvo o Jeho obrovskej, úžasnej milosti a láske ku mne; k hriešnikovi. Svedectvo o Jeho ochrannej ruke, ktorá chráni mňa aj mojich blízkych na každom kroku každý deň. 10. júna 2016 mi začínala 3-týždňová dovolenka, na ktorú som sa tešil. Keďže k nám prišla aj Majkina mama (moja svokra) na dva týždne po dvoch rokoch, pretože pracuje v Plzni, naplánoval som si na tieto tri týždne rôzne vychádzky, výlety; veď sme sa dlho nevideli. K tomu som chcel urobiť aj poriadok v pivnici, lebo vyzerala ako po výbuchu. Nakoniec som mal v úmysle ostierkovať a omaľovať aj našu obývaciu izbu.

Diabol je revúci lev, ktorý obchádza a čaká, kedy sa dáme zožrať. Tak sa snažil 11. júna hneď od rána, keď som u mojej mamy robil osvetlenie za obývacou stenou. Najprv mi zo steny spadla na hlavu váza s nejakou kvetinou. Aby toho nebolo málo, vo váze bola nejaká zvláštna tekutina masťná asi ako diava. Z nej som bol do poslednej nitky masťný aj ja a ledva som to v sprche zo seba zmyl. Aj mamu potešilo, že ju plávajúcej podlahy, aj keď horko-ťažko, predsa dala dolu. Nakoniec som sa u mamy ešte potkol o vedro s vodou a vylial som jej ho na čisto vyteповaný koberec. Ale som rád, že som sa nedal „zožrať“ tomu zlému a namiesto frflania, reptania som povedal iba jedno: „Vďaka ti, Pane, že hoci sa tá váza rozbila na mojej hlave, nič mi nie je.“ Ako sa spieva v refréne jednej piesne: Neobstojí žiadna zbraň učinená proti nám. Proti nám sa nepodarí žiadny boj, lebo v našom vojsku vládne mocný Vít'az a Kráľ!

Prišiel som domov s tým, že s manželkou Majkou a svokrou zorganizujeme nejaký výlet. Ozval sa mi Majkin brat Laco z obce Závod (8 km za Malackami), či im môžem prísť pomôcť urobiť poriadok; pretože im prišli meniť okná o dva týždne skôr ako mali. Samozrejme, prí-

zvukoval mi, že len ak chcem. Rozhodol som sa, že idem. Majka mi navrhla zobrať so sebou aj jej mamu. Niečo mi hovorilo, nech so mnou nejde. (Bol to môj Pán.) Tak som išiel po ceste do Závodu autom sám. Pri odbočovaní do zákruty som zbadal kamión, ktorý sa so zadnou časťou ocitol v mojom jazdnom pruhu. Vedel som, že sa nedokáže vrátiť späť do svojho pruhu, tak som s autom vybehol do jarku a tam som skončil v strome. Ako som vyšiel z auta, pozrel som sa na seba a zistil som, že mám iba zlomenú nohu a ruku popálenú od airbagu. Aj policajti sa čudovali, že som vyšiel z auta. Vyslovil som vďaka Pánovi, že ma tu nechal na tomto svete; že Jeho ochranná ruka bola so mnou aj na tomto mieste a že vďaka Jeho hlasu, keď som uvažoval, že so mnou pôjde aj svokra, povedal mi nie. Tým zachránil aj ju. Okno na spolujazdovej strane je zatlačené dovnútra. Vďaka Ti, Pane, aj za svokru, že si ju ochránil od tejto havárie! Keď som o tom napísal na facebook a niektorí kamaráti videli fotku auta tesne po havárii, reagovali, že som mal obrovské šťastie. Ja som však vysvetlil: Boh ma má rád. On ma ochránil. Veľká, obrovská vďaka patrí iba Jemu, Pánovi Ježišovi Kristovi.

Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa Jeho predsavzatia (Rim 8,28). Ďakujem všetkým, ktorí sa za mňa modlili, akokoľvek komunikovali so mnou; či už cez sociálnu sieť, alebo mi zavolali, navštívili ma. Bratia, sestry, všetkým vám do života prajem obrovské požehnanie, ale hlavne, nech ste VY požehnaním pre každého človeka, ktorého vám dá do cesty náš Pán JEŽIŠ KRISTUS, lebo iba On dáva plnohodnotný radostný život.

Rasťo z Trnavy

PRÍD TVOJE KRÁĽOVSTVO

Ako je už dlhé roky zvykom, začiatkom augusta sa otvoria brány a rozozvučia tóny najočakávanejšieho festivalu sezóny CampFestu. Viac než 6 700 jeho fanúšikov sa opäť stretlo na najväčšom nielen hudobnom kresťanskom festivale na Slovensku. Ústredná téma sa niesla pod názvom Príd! (KRÁĽOVSTVO Tvoje.) Viacero spikrov si na pódiu počas troch festivalových dní rozdelilo hlavnú myšlienku do podtém: Príd' ako Kráľ, Príd' kráľovstvo Tvoje, Dieťa Kráľa, Buď vôľa Tvoja, Za Kráľa.

Neoddeliteľnou súčasťou festivalu je samozrejme aj hudba. Tento rok sa o hudobnú dávku postarali worshipové stálice ako sú skupiny: Tretí deň, Lamačské chvály, eSPé, BCC worship. Okrem nich program obohatili nie až také známe formácie na scéne, a to napr. Heartbeat, Godknows atď.

CampFest nie je len o worshipových kapelách. Svoju rôznorodosť dokazuje rôznymi formáciami, ktoré spestrujú audio farebnú žánrovosť festivalu. Na židovskú nótu to roztočila fantastická formácia z Ukrajiny Derech, ktorá roztancovala tisíce návštevníkov v rytme Jewish, etnik, funk dancu. Etnickú nótu si podržala aj skupina Christafari, ktorej skladby sa niesli v rytme raggae. Energické vystúpenie plné vynikajúcej hudby, skvelých textov, vizuálnej aj hudobnej šou vyvrcholilo výzvou na rozhodnutie nasledovať Krista. Počas nasledujúceho koncertu pre zmenu prijatie Jeho veľkého poverenia, ktoré dostal každý kresťan – ísť do celého sveta (Mt 28,19-20). Pozvanie opätovne prijal aj skvelý worshipový líder, pastor a spoluzakladateľ pochodov pre Ježiša (začiatok 90. rokov) Graham Kendrick. Priviezol si aj skvelých hudobníkov; jedným z nich bol aj perkusionista Raul D'Oliveira. Počas interview pre médiá vyhlásil, že vníma, že prebudenie v Európe príde práve zo Slovenska. Silné slová hudobníka, ktorý zažil a videl mnoho festivalov! (Viac o nich v budúcich číslach Ohniska.) Spomedzi zahraničných priniesla skutočný

hudobný bombónik na CampFest mladá slečna s menom Kinga Głyk, ktorej na bicích sekundoval jej otec známy z formácie Głyk P. I. K. trio. Rodina to má v krvi. Zmes kvalitného jazzu s nádychom bluesu a sviežosťou Kinginho prejavu zanechala u poslucháčov silný hudobný aj vizuálny zážitok. Result – aj kresťania vedia a môžu robiť muziku na vysokej profesionálnej úrovni.

Už po druhýkrát sa objavil na CampFeste aj tzv. Romano Kher – Rómsky dom, v ktorom sa vystriedalo množstvo rómskych formácií. Tanec a spev z neho vychádzali počas celého CampFestu. Okrem toho v ňom odznelo niekoľko zaujímavých prednášok týkajúcich sa rozvoja rómskej komunity alebo problému rasizmu.

Zaujímavé boli aj rôzne prednášky: o integracii cudzincov, kto môže za zlo vo svete, kresťan v politike, o potrebe odpustenia a pokánia, ako poznať Božiu vôľu, ako slúžiť vo svete. Asi najpopulárnejšou a najnavštevovanejšou prednáškou je medzi mladými – ako vždy – téma sexuality; veď i tá je Božím darom.

Záverečné niekoľkohodinové zhromaždenie, na ktorom sa zišlo viac než 6 500 ľudí, bolo skutočne krásnym zábleskom príchodu Božieho kráľovstva medzi nás. Už teraz mi tohtoročný festival CampFest chýba a, samozrejme, už teraz sa teším na jeho ďalší ročník.

Pablo

TRI OTÁZKY O CAMPFESTE

1. Ako sa ti páčilo?

Lucia „Lulu“ Šerešová:

1. Veľmi sa mi páčilo. Toto bol môj druhý CampFest a už sa neviem dočkať ďalšieho.

Ťažká otázka, ale prvá vec, ktorá mi prišla na um, je kapela Christafari z USA. Vidieť ich; to bol naozaj zážitok! A svedectvo lídra o Jeho obrátení z drogového dileru na muža vyznávajúceho lásku k Pánovi Ježišovi bolo, ako sa hovorí, čerešničkou na torte.

3. Radosť! Radosť vidieť z toho, koľko ľudských životov bolo zmenených Jeho láskou.

Matúš Mančík:

1. Páčilo sa mi zloženie a zaujímavosť programu, hostia zo zahraničia, ako napr. Christafari, ktorí to odpálili, ako sa patrí, a, samozrejme, že sa mohli zísť ľudia z rôznych cirkví na jednom úžasnom mieste v Kráľovej Lehote.

2. Čo bolo pre mňa naj? Kapela Christafari; ale inak tam bolo viacero skvelých vystúpení.

3. Odniesol som si spomienky a nádej, že pravda sa rozšíri vďaka tisíckam ľudí do všetkých končín krajiny.

Pripravil Pablo

2. Čo bolo pre teba to naj?

Edit Šestáková:

1. Veľmi sa mi páčili večerné programy, kde sa mi darilo zo srdca chváliť Pána.

Pán Ježiš o mne vedel už prvý deň. Dal mi do cesty modlitebničku, takú mladú dievčinu, ktorá tam slúžila. Sama som si ju vybrala. Radostnou správou bolo, že ona pred rokom uverila, a druhou, že u nej som bola na správnom mieste; to mi aj povedala. Potrebovala som počuť jej svedectvo, aby ma to jej svedectvo a tá pravda v ňom oslobodili. Bolo to faaakt supeeer.

3. Počas celého CampFestu som cítila veľkú slobodu a bol to perfektný pocit. Pán tam konal u mňa celé tri dni. A čo môžem dodať: Aj po CampFeste som bola našim Pánom veľmi povzbudená a odhodlaná prinášať Božie svetlo aj do mojej rodiny a asi stále som ☺.

Martin Eliáš:

1. Vystúpilo veľa skvelých kapiel, ľudí odhodlaných vzdávať chválu Pánovi Ježišovi.

Rivers and Robots; výborná kapela, čo sa týka zvuku, slov, piesní a melódií.

2. Pre mňa najväčšie prekvapenie z celého CF. Chalani slúžia ako misionári, hrávajú po zboroch, kluboch, festivaloch a hrajú zmes indie rock/worship.

3. Odniesol som si veľké povzbudenie a aj nejaké nové vízie .

Biskup Franz W. Schäfer (1921 – 2016) – stavitel' mostov medzi svetmi

Niko neočakával, že dieťa Franz Werner Schäfer, ktorý sa narodil 10. marca 1921 pri Baseli, sa ním jedného dňa stane. Vyrostal v jednoduchých podmienkach robotníckej vrstvy. Jeho rodičia sa aktívne podieľali na pomoci ľuďom, ktorí sa ocitli v problémoch, a snažili sa o dosiahnutie väčšej spravodlivosti vo svete. Časť rodiny zo strany jeho otca sa od cirkvi vzdialila, avšak Franz Schäfer ako dvanásťročný váhavo prijal pozvanie metodistického zboru do nedeľnej školy v Birsfeldene, kde ich rodina v tom čase žila.

V čase, keď sa učil za kožušníka, ho členovia metodistického zboru povzbudzovali, aby sa stal učiteľom alebo kazateľom. A tak v roku 1939 začal pre Franza Schäfera rok praktického štúdia v metodistickom zbore v Bülachu. Svoj teologický titul získal medzi rokmi 1940 a 1945 na misijnom seminári v Baseli. Nasledovala krátka prax v Berne, Signau-Grosshöchstettene a v Badene. Bol ordinovaný na diakona (1947) a potom na staršieho (1949) biskupom Garberom.

V Badene sa oženil so svojou prvou manželkou Lýdiou, ktorá však, žiaľ, o rok neskôr zomrela. V roku 1951 dostal pridelenie do nemecky hovoriaceho zboru v Lausanne, ktorý počas jeho praxe narástol a ožil. Oženil sa so svojou druhou ženou Heidi a mali päť detí. Heidi odišla k Pánovi v roku 1987.

V roku 1959 biskup Ferdinand Sigg ustanovil Franza Schäfera za oblastného superintendenta metodistickej cirkvi vo Švajčiarsku. Biskup Sigg v roku 1965 neočakávane zomrel a bolo treba zvoliť nového biskupa. Druhého septembra 1966 v Lausanne bol za biskupa zvolený Franz Schäfer.

Centrálna konferencia pre strednú a južnú Európu od roku 1954 zahŕňala veľmi odlišné krajiny: štyri v západnej Európe, dve v severnej

Afrike a päť v komunistickej východnej Európe. Biskup Franz Schäfer sa stal „Grenzgänger-om“; teda prekračovateľom hraníc medzi rôznymi spoločnosťami a rôznymi ideológiami. Ako biskup musel veľa cestovať. Cesty do severnej Afriky a do východnej Európy boli často ťažké, ba niekedy aj zakázané. Ale vždy, keď mu niekam dovolili vycestovať, nepozeral na štruktúry a systémy či ideológie, ale chcel vidieť ľudí. K ľuďom pristupoval čestne, s rešpektom a uznaním. Výsledkom bolo, že ho považovali za dôveryhodného partnera i napriek mnohým jazykovým, spoločenským, ideologickým a náboženským rozdielom. Ako čestný človek budoval pretrvávajúcu dôveru. Ako človek, ktorého slová a práca boli založené na pevnom základe, staval mosty: trvalé a prekypujúce životom. Ako kazateľ a biskup, ktorý pevne veril v Krista a v Jeho evanjelium, podporoval rast cirkvi. Preto si ho vážili a uznávali ho. Ešte pred koncom komunizmu v roku 1985 dostal čestný doktorát teológie z Komenského fakulty pražskej univerzity.

Franz Schäfer považoval všetky svoje aktivity, ktoré presahovali jeho vlastnú intenzívnu prácu v episkopálnej oblasti, za šancu prezentovať svoju cirkev čestným a bezúhonným spôsobom.

Biskup Franz Schäfer odišiel do dôchodku v roku 1989. Stal sa najdlhšie slúžiacim biskupom Evanjelickej cirkvi metodistickej. Naďalej sa stretával s ľuďmi a pristupoval k nim vždy láskavo a priateľsky. Ovplyvnil nespočetné množstvo ľudí v celkom odlišných životných situáciách, a to prekračujúc hranice, stavajúc mosty medzi svetmi v ich premenách.

Biskup Franz Schäfer odišiel do večnosti 14. júla 2016 pokojne, obklopený svojou rodinou vo veku nedožitých 96. rokov. Otvorená ďakovná bohoslužba na jeho pamiatku sa konala 8. augusta o 14.00 vo Fraumünsteri v Zürichu; vo Švajčiarsku.

biskup Patrick Streiff,

Centrálna konferencia pre strednú a južnú Európu

*(prel. Lenka Procházková)
redakčne krátené*

Spomienka na brata Eduarda Čisára

hlas. Popri svojich povinnostiach bol členom Speváckeho zboru Lúčnica, tiež Speváckeho zboru mesta Bratislavy. Bol zakladateľom a členom Klubu priateľov ľudovej piesne Rodokmeň, s ktorým vystupoval v slovenskom rozhlase a na folklórnych festivaloch. Zažili sme spolu chvíle veselé i vážne. Asi nikdy nezabudnem na to, keď bol s Lúčnicou na zájazde v Tunise (v čase hlbokého totalizmu) a priviezol nám fľašu Coca-Coly. Vedeli sme, že Coca-Cola existuje v Amerike; v kraji, kde je všetko naj-naj-naj, ale mne nešlo do hlavy, ako sa môže piť ja našiel som pokoj v nebeskom náručí.“

„Na krídlach anjela vzlietol som v dial',
necítim bolesť, už necítim žiaľ.
Necítim života bolestné muky,
tam niekde v dial'ke ma objali Pánove ruky.
A trpkosť osudu, tá ma už nemučí,
ja našiel som pokoj v nebeskom náručí.“

26. júla 2016 sa k nám dostala smutná správa, že večer bol Pánom odvolaný do večnosti náš vzácný a milý brat Eduard Čisár vo veku 77 rokov. V Ohnisku z roku 2013 sme sa mohli dočítať, že sa narodil v Jenkovciach v metodistickej rodine, kde prežil detstvo i čas dospelovania. Edovi rodičia boli príkladní kresťania a v tomto duchu vychovávali aj svoje deti. Pamätám sa na vrúcne modlitby jeho vzácného otca, keď sa modlieval vo svojom východniarskom nárečí „za švojeho milovaného Edu“. Vďaka Pánovi, že jeho modlitby vypočul! Edo mal sestru Aničku; bratov: Ďuriho a najmladšieho Jožka, ktorý asi 19-ročný tragicky zahynul. V tom čase už Edo býval v Bratislave, v našej kazateľskej rodine Polákovcov, kam prišiel študovať. My deti sme Eda prijali ako svojho nevlastného brata. Mali sme ho radi.

Edo mal vzácný dar: nádherný tenorový

Neskôr sa Edo oženil s manželkou Majkou a majú dcérku Magdalénku. Patrilo do zboru ECM Bratislava-mesto a bol jeho neoddeliteľnou súčasťou. Bol členom staršovstva a príkladne sa zúčastňoval bohoslužieb a biblických hodín. Plne si uvedomoval, že „nemáme tu trvalý domov, ale ten budúci hľadáme“ (Žd 13,14).

Brat Edo nám v zbore veľmi, veľmi chýba. Je ťažké predstaviť si jeho prázdne miesto. Sme veľmi vďační za jeho život a za ten kus cesty, po ktorej sme ako zbor mohli z Pánovej milosti spolu kráčať.

„Drahá je v očiach Hospodinových smrť jeho svätých.“ (Ž 116,15)

B. Holešová

Štefánia Procházková, rodená Javorová, odišla domov do večnosti 27. júna 2016 vo veku 93 rokov. Posledná rozlúčka sa konala v modlitbe ECM Horní Počernice.

► **Povedzte niečo o sebe:**

Volám sa Gabriella Kopas, môj manžel sa volá Samir, deti sa volajú Antonija (13) a Ruben (10). Tento rok som mala 40 rokov; teda už oficiálne nie som mladá, napriek tomu sa tak cítim.

► **Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?**

Pochádzam zo zmiešanej maďarsko-slovenskej rodiny z Budapešti. Moji predkovia boli z rovnakej slovenskej dediny ako mnohí presídlenci z nášho seredského, sládkovičovského a trnavského zboru. Mám jednu sestru, Katku, ktorá žije v Budapešti, ale našťastie sa vidáme dosť často. Vďaka Pánovi už nie je len moja pokrvná, ale aj duchovná sestra. Mám z toho neopísateľnú radosť.

► **Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?**

Moji rodičia mi síce nevštepili vieru, ale naučili ma milovať ľudí, kultúru (hudbu, divadlo), knihy a vzdelávanie. Svojím príkladom ma viedli k nezištnému pomáhaniu druhým, k obetavosti, svedomitej práci a k hodnotám, ktoré činia dobrých ľudí, aj keď sa dnes často nenosia.

► **Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?**

Nikdy mi nerobilo problém vystupovať pred ľuďmi a spoznávať nové veci. Túžila som po povolani, kde môžem skĺbiť jazyky, lásku k starovekým kultúram, vystupovanie pred ľuďmi a praktickú pomoc núdznym. Hoci som vtedy ešte netušila, že Kristovo telo je to miesto.

► **Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?**

Jaj, kde začať... Môj najväčší kúsok sa začal nevinne a vtipne, ale skoro skončil riaditeľským pokarhaním. Nakoniec to ale dopadlo dobre. Súviselo to s parochňou a pomýlením učiteľky, že som nová žiačka v triede. Učiteľka ruštiny to brala s humorom, na telesnej sa to

vyvíjalo inak. Mali ste vidieť výraz riaditeľa, keď ma uvidel. Skoro vybuchol od smiechu. Takže spomienky sú nakoniec pekné.

► **Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?**

V ECM som nastúpila ako pomocná kazateľka v roku 2000, takže na jeseň to bude 16 rokov. Samozrejme, počas materskej som mala oficiálne pauzu, ale duchovnej práci som sa nikdy neprestala venovať, ani v zahraničí. Koho Boh povolá, ten už neujde – spomeňte si na Jonáša. ☺

► **Ako ste prežili povolanie do služby?**

Rýchlo a stručne. Po svojom obrátení som ihneď pocítila Božie volanie byť činná v šírení Jeho kráľovstva. Bolo mi od začiatku jasné, že môj život už bude prebiehať v Jeho režii. Teologické štúdium bolo jasným pokračovaním.

► **Čo je na tomto povolaní ťažké?**

Byť pastorm je komplexná práca – optimálne sa rozumiete do množstva vecí. Aspoň to od vás očakávajú. Ale najväčšia výzva podľa mňa je, že Boží služobník od biblických čias stojí akoby medzi dvomi svetmi. Počuje Boha a Jeho plány a zároveň vidí, ako to v praxi nejde celkom podľa plánu. Pre mňa je najbolestivejšie vidieť rozdiel medzi potenciálom a realitou (čím/kde by sme mohli byť a čím/kde sme) a nevedieť s tým nič spraviť.

► **Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?**

S nadprirodzeným Bohom sa dá aj niečo iné?! Každé stretnutie s Ním, Jeho milosť, keď zjaví niečo, čo by som inak vedieť nemohla, keď sa cezo mňa dotkne človeka či uzdraví – On je skratka výnimočný.

► **Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?**

Raz som si na sobášii pomýlila mená snúbencov, ale vykorčuľovala som z toho s gráciou ☺. Vďaka Bohu za herecké vlohy a schopnosť improvizovať! Nakoniec mi ani neverili, že som to neurobila schválne na rozptýlenie dojať a uplakanej atmosféry.

- Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rada zmenili?

Misijný úspech pôvodného metodistického hnutia spočíval v nekompromisnej poslušnosti nasledovníkov Krista v získavaní učeníkov. Najpodstatnejším kľúčom tohto úspechu bola zrejme ochota ísť a volať ľudí do užšieho vzťahu s Bohom. Nielen „profesionálov“, ale každého učeníka. Toto vnímam ako cenné dedičstvo a zároveň veľkú výzvu pre cirkev dnes.

- Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

V službe ma najviac povzbudzujú učenici Ježiša Krista, ktorí Ho poslušne nasledujú a prinášajú ovocie. Často nie sú kazateľmi a nepíšu knihy, napriek tomu robia to, čo nám Ježiš prikázal – získavajú učeníkov a demonštrujú Božie kráľovstvo na Zemi.

- Na aký biblický text rada kázate?

Na každý. Ale mojou srdcovkou je téma, kým sme v Kristovi – Nový človek.

- Vaša obľúbená biblická postava?

V prvom rade Ježiš. Samozrejme. Veľmi ma inšpiruje aj Qohelet (Kazateľ), pretože sa snažil udávať smer svojim súčasníkom – ako zostať verní Bohu uprostred chaotickej a ťažkej doby v dejinách Izraela.

- Ako trávite voľný čas?

Najväčší relax mi spôsobuje cestovanie, rodina a hudba.

- Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Žili sme na Novom Zélande. Myslím si, že to zatiaľ nič netromflo. Pár kilometrov od seba sú oceán, svahy pre lyžiarov a zároveň činná sopka. Skutočne kreatívny Boží výtvor.

- Kam by ste chceli cestovať?

Južná Amerika a Afrika sú mojim dávnym snom. Tiež by som sa rada zúčastnila archeologickej práce niekde v Izraeli.

- Obľúbené jedlo?

Jaj, to tu nie je dosť miesta ☺!

- Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Mám úžasnú rodinu. To je veľký dar! Aj

napriek ťažkostiam, ktoré prežívame, sme spolu v dobrom i v zlom. Naposledy som mala obrovskú radosť zo svojich 40. narodenín, ktoré som mohla osláviť v rámci pouličnej evanjelizácie v Senci s tímom Američanov. Spievať s nimi bol neopísateľný zážitok, ale svedčiť ľudom, viesť ich k Bohu a modliť sa s nimi; to sú najúžasnejšie chvíle.

- Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Modlím sa, „kiež ste naplnení známosťou Jeho vôle vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti, aby ste chodili hodní Pána, na Jeho úplnú ľubosť, prinášajúc ovocie v každom dobrom skutku, rastúc v známosti Božej, zmocňovaní všemožne podľa moci Jeho slávy ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti a radostne ďakujúc Otcu, ktorý vás hodnými učinil mať účasť na údele svätých v svetle, vytrhol nás z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna.“ (Kol 1,9-13)

V tomto čísle si pripomenieme, aký je Pán Ježiš.

Je láskavý a chce nám pomôcť; On uzdravuje, ak k Nemu prichádzame s úprimným srdcom. Možno budeš niekedy prežívať smútok, bolesť alebo samotu. Nezabudni, že nie si sám. Syn Boží je prítomný so svojou láskou a pomocou.

1. V tomto odseku príbehu sa postrácali všetky dôležité slovesá. Bez nich niet významu. Skús ich správne doplniť.

Kým ešte _____, _____ ľudia z domu predstaveného synagógy so správu: Tvoja dcéra _____, načo ešte _____ učiteľa? Keď Ježiš _____ tieto slová, _____ predstavenému synagógy: _____, len _____!

prišli, obťažuješ,
zomrela, hovoril,
začul, povedal,
Neboj sa, ver

2.

Ježiš chytil dievča za ruku a povedal jej: TALITHA KUMI!
Vieš svojimi slovami napísať, čo to v preklade znamená?

Pomôže ti čítanie z Ev. Marka 5,40-41.

3.

Z tabuľky vypíš písmenká a zistíš, ako sa volalo dievča z príbehu.

	1	2	3	4	5
A	J	A	I	D	É
B	R	O	V	C	R

A 1	A 2	A 3	B 1	B 2	B 3	A 2	A 4	B 4	A 5	B 5	A 2
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

ZO ŽIVOTA ZBOROV

Sereď – 90. výročie

Ďakovná slávnosť s názvom Cesta viery pokračuje sa konala 18. – 19. 6. 2016. S vďačnosťou do minulosti sa pozreli bývalí kazatelia zboru; bratia: Pavel Procházka, Jan Zajíc, Ján Tagaj, súčasný kazateľ Pavle Kocev a niektorí hostia. Slávnosť sprevádzali piesňami Mark Bruner a skupina LTD. Na slávnosti sa zúčastnil aj zástupca primátora a Rebecca Grosse z partnerského zboru z USA.

Senec – Večer chvál

V sobotu 2. 7. 2016 sa konal Večer chvál s M. Brunerom a kapelou Nová generácia. Napriek horúčavám prišli aj ľudia z okolitých zborov a oslavovali meno Ježiš. Stretnutie bolo ukončené „reťazou“ modlitieb. Zástupcovia z každého zboru (mesta) sa modlili za prácu v Senci a za manželov Hippovcov (Bratislava – G. Kopas, Pezinok – E. Herda, Trnava – P. Absolon a Jamie, Cífer – A. Bublincová, Sládkovičovo – M. Eliášová, Sereď – M. Belková). Po poslednej piesni Mám víťazstvo v Ježišovi, ktorú zaspieval gospelový chór, sa nikomu nechcelo ísť domov. Nech Boh žehná prácu v Senci!

Gerlachov – denný tábor

Denný tábor detí sa konal 11. – 15. 7. 2016 s pomocou brata L. Marhofera z Detskej misie. Ježiš povedal: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ (Mt 19,14) Koncom mesiaca, v nedeľu 31. 7. 2016, zbor pod Tatrami navštívil s niekoľkými mladými brat Pavol Absolon a zároveň poslážil Božím slovom. V nedeľu 7. 8. 2016 slúžil Slovom, svedectvami a piesňami brat Michal Tagaj s tímom.

Michalovce – tím z USA

V dňoch 23. – 28. 7. 2016 bol zbor

v Michalovciach navštívený misijným tímom z partnerského zboru Living Word (Wildwood, USA). Spoločne zorganizovali niekoľko evangelizačných koncertov v Michalovciach, Sečovciach, Slavkovciach, Kráľovskom Chlmci a vo Veľkých Kapušanoch. Pán Boh mocne konal. Napr. ochránil kapelu aj ľudí zo zboru pred hroziacou búrkou a dažďom, keď sa spievalo na námestí v Michalovciach; ale hlavne sa dotýkal srdc viacerých účastníkov koncertov, z ktorých niektorí aj odovzdali svoj život Kristovi. Boh je dobrý!

Slavkovce – konferencia viery a nádeje

Konferencia na tému Vzťahy a láska k blížnym sa konala 12. – 14. 8. 2016. Zhromaždenie viedla miestna kazateľka Jarmila Nagyová. Okrem prednášok sestry Svetlany Komíves Francisci a brata Pavleho Koceva boli ľudia rozdelení do troch skupín, aby mohli o téme viac hovoriť. Prítomní bratia a sestry boli povzbudení do ďalšieho života viery a nádeje.

Trnava – ženy viery

Sestry v Trnave sa stretli v lete dvakrát: v júli u rodiny Absolonovej a v auguste v zbere. Bol to čas vzájomného povzbudenia, telesného i duchovného občerstvenia, čas svedectiev vďaky, ktorých bolo tak veľa, že sa všetky ani nestihli povedať.

Pezinok – mestský park

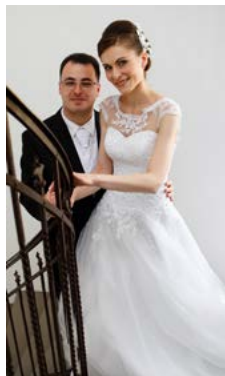
Stretnutia sa konali v letných mesiacoch v parku, nie v dome kultúry. Malo to svoje plus: Ušetrilo sa na nájomnom – a ľudia v parku mohli počuť piesne, rozprávať sa s veriacimi, zobrať si letáky, knihy a záujemcovia boli pozvaní na bohoslužby, ktoré sú každý štvrtok v Dome kultúry Pezinok.

Dary na OHNISKO

marec – august 2016

Zbor BA-Petržalka 90,--
Jolana Benáková, Sereď
Bohuvěra Holešová, Bratislava
Dvaja jednotlivci zo Sereďe
Spolu: 155,--
Ďakujeme!

Uzavretie manželstva

**Mladomanželom
blahoželáme, prajeme
veľa porozumenia a Bo-
žieho požehnania!**

**Lucia Hlobejová
a Ivan Lukáč** 8. júla
2016 vykročili na spoloč-
nú cestu životom v kosto-
le v Martine-Záturčí.

Martina Šikoraiová a Marek Polakovič
si povedali ÁNO 13. augusta 2016 v kostole
v Senci.

BLAHOŽELÁME k narode- niu dieťaťa

5. augusta 2016 sa Júlia
Merzliaková stala mamičkou
a jej manžel Pavel otcom. Ich
synček dostal meno **Timotej**.
Prajeme celej rodinke veľa
zdravia, Timko aby rástol ro-
dičom na radosť a Bohu na
slávu.

BLAHOŽELÁME k narodeninám

Brat superintendent Pavel Procházka – 65
rokov v septembri.

Milý brat Pavel, k Vášmu sviatku Vám
z celého srdca želáme: veľa Božieho požehna-
nia, dostatok zdravia a sily v službe, ktorú ko-
náte. Nech Vám Pán Boh dáva pri spravovaní
našej Oblastnej konferencie veľa múdrosti a tr-
pezlivosti. Váš život kiež je aj naďalej obdarený
dostatkom lásky, aby ste ju mohli rozdávať svo-
jim blízkym a aj kolegom. Buďte požehnaný
a buďte požehnaním v práci na Pánovom diele!

Tri sestry mali nedávno jubileá.
V auguste sestra **Emília Absolonová**
z Trnavy 65 rokov a v septembri dve sestry zo
Sereďe: **Mária Lóciiová** 65 rokov a **Mária Vis-
kupičiová** 70 rokov.

Milé sestry, želáme Vám veľa zdravia a ra-
dosti z Kristovej lásky. A samozrejme, radosť
z ľudí, s ktorými sa delíte o svoj život. Nech
Vám Pán požehnáva Vaše ďalšie životné kroky
a vedie ich svojimi cestami!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ